

PARAULA I VIDA

Comunicadors i periodistes garants d'esperança

En la gran i joiosa festa de l'Ascensió del Senyor, també té lloc la 54a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. El Papa Francesc havia previst un Missatge que titulava «*Perquè puguis explicar i gravar en la memòria (cf. Ex 10, 2). La vida es fa història*». Després va venir la pandèmia del coronavirus, que tot ho ha trastocat, i els Bisbes de la Comissió Episcopal per a les Comunicacions Socials de la CEE han refet la temàtica i han aportat una reflexió que titulen «**Els comunicadors sou garants d'esperança davant la Covid-19**». S'adrecen sobretot als comunicadors i periodistes que han hagut de narrar el drama mortal d'aquesta pandèmia que vivim i que al mateix temps han estat exemples esperançadors de lliurament i solidaritat. Són un servei i alhora un pilar de la democràcia, ja que els periodistes han estat aquells que, amb risc per a ells, han explicat el que passava arreu del món i a prop nostre, mostrant-nos el moment real que estem vivim. Han aportat fotografies i vídeos, entrevistes i debats, crítiques i reflexions de fons sobre tot el que implica aquesta pandèmia. Sense ells, ja que nosaltres estàvem confinats a ca-

sa, hauria mancat una peça clau per a la nostra llibertat: la informació. Per això en aquest diumenge preguem per ells i els donem gràcies pel seu treball sovint amagat però sempre sacrificat, i que quan s'omple de valors i professionalitat, quan cerca, investiga i revela la veritat, quan ens acosta persones reals, ens obre la finestra del món i de la interpretació del que passa. Fem que els arribi també a ells, com als sanitaris i tants altres, el nostre respecte, admiració i agraïment.

En aquests moments difícils, els mitjans de comunicació ens permeten connectar el que està passant amb tots els seus matisos i les seves complexitats, posen en context les informacions i donen resposta a les nostres preguntes. A més, difonen les indicacions de les autoritats competents i ajuden a desmentir les notícies falses i els rumors que poden angoixar o fer caure en la desesperació o el desordre. El seu servei és essencial per a una societat que estima la llibertat i la veritat. El Papa Francesc recordava que la figura del periodista ha de ser sempre responsable, evitant expandir la desinformació i respectant sempre l'essència del seu ofici: ser «custodis de les notícies», informar, ja que en el món con-

temporani, el comunicador no realitza només un treball, sinó que té una veritable i pròpia missió: «té la tasca, en el frenesí de les notícies i en el remolí de les primícies, de recordar que al centre de la notícia no està la velocitat en donar-la i l'impacte sobre les xifres d'audiència, sinó les persones». Obren finestres a l'esperança i al futur, donen a conèixer iniciatives solidàries i ofereixen als qui estan confinats a casa múltiples possibilitats per a estar connectats amb el món, per a desenvolupar les seves qualitats i poder-se entretenir i aprendre, vinculant-nos a la humanitat, l'art i la cultura. Sense aquesta tasca dels mitjans de comunicació, aquest aïllament seria molt pitjor.

El nostre agraïment per part de tots hauria de traduir-se en suport social perquè els mitjans puguin continuar duent a terme la seva tasca ara i en el futur, que es presenta difícil. Que rebin la nostra consideració, respecte i ànim, amb la nostra intercessió! Entre tots sumarem l'esforç de cadascú per construir un temps nou, ple de valors, i amb un estil de vida molt més senzill i fraternal.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Admissió als Ordes i Acolitat

Seguim endavant amb les retransmissions de la missa dominical en el canal de YouTube. Us volem informar que en la missa vespertina, des de la Catedral de Santa Maria d'Urgell, d'aquest dissabte de Pentecosta dia 30 de maig, rebran **l'Acolitat en Martín Candela i l'Admissió als Ordes l'Alejandro Vargas**, alumnes del Seminari d'Urgell. AMDG.

La missa es retransmetrà pel canal YouTube del bisbat a partir de les 20 h i s'hi podran unir les famílies i els companys i amics.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ascensió-Glorificació-Esperança

Celebrem la festivitat de l'Ascensió de Jesús al cel. Ens referim al fet que Jesús, a la vista dels seus deixebles, deixa definitivament d'estar amb ells de manera visible aquí en la terra. Des d'ara ja no veuran més físicament a Jesús.

Hem llegit dos textos —el dels Fets dels Apòstols i el de l'Evangeli de sant Mateu— que situen l'Ascensió en dos llocs i en temps diferents. No és ara el moment per aprofundir en aquesta diversitat. La tradició cristiana ha prioritzat la versió més narrativa dels Fets dels Apòstols que ens concreta el lloc i temps. Així, el pelegrí que visita Terra Santa, venerarà l'Ascensió de Jesús en un indret de la Muntanya de les Oliveres, a la vista de Jerusalem, «a la distància que és permès recórrer en dissabte» (Ac 1,12).

Voldria apuntar breument unes reflexions sobre l'Ascensió:

1a) Si aquesta partença de Jesús fos un abandonament dels seus, no tindríem res a celebrar: no fora una festa sinó un trist comiat. Però no, Jesús ha dit als apòstols: «*jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món*» (Mt 28,20). L'Esperit Sant, que rebran pocs dies després en la Pentecosta, testificarà aquesta presència espiritual de Jesús amb els seus.

2a) L'Ascensió per a Jesús és recuperar el lloc que li és propi. Recordem: Ell «*essent de condició divina... es va fer no res, prengué la condició de servent*» (Fl 2,6-8). Així, a aquell abaixament que contemplen en l'Encarnació per Nadal, ara, un cop ressuscitat i completada la missió rebuda del Pare, correspon l'exaltació a la Glòria.

3a) A més, hem de considerar l'Ascensió com el prelude del retorn definitiu de Jesús a la fi dels temps:

«*Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la mateixa manera com heu vist que se n'anava*» (Ac 1,11). Aquestes paraules estableixen un vincle profund entre l'Ascensió i el retorn al final dels temps. Jesús resta amb el Pare fins a la seva darrera manifestació.

4a) Jesús inaugura una nova manera de viure amb Déu. Ell, triomfador de la mort, va a preparar un lloc per als seus escollits, perquè siguin sempre amb Ell (Jn 14,2s).

5a) L'espiritualitat cristiana de l'Ascensió. Els cristians hem de viure units amb el Senyor glorificat per mitjà de la fe i dels sacraments. Fem néixer en nosaltres una espiritualitat d'esperança activa: transformar el nostre món perquè assoleixi la glòria a la que Déu l'ha cridat.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Comunicadores y periodistas garantes de esperanza

En la grande y gozosa fiesta de la Ascensión del Señor, también tiene lugar la 54.ª Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales. El Papa Francisco había previsto un Mensaje que titulaba «Para que puedas contar y grabar en la memoria (Ex 10,2). La vida se hace historia». Después vino la pandemia del coronavirus, que todo lo ha trastornado, y los Obispos de la Comisión Episcopal para las Comunicaciones Sociales de la CEE han rehecho la temática y han aportado una reflexión que titulan «Los comunicadores sois garantes de esperanza ante la Covid-19». Se dirigen sobre todo a los comunicadores y periodistas que han tenido que narrar el drama mortal de esta pandemia que vivimos y que al mismo tiempo han sido ejemplos esperanzadores de entrega y solidaridad. Son un servicio y al mismo tiempo un pilar de la democracia, ya que los periodistas han sido aquellos que, con riesgo para ellos, explicaron lo que pasaba en todo el mundo y cerca de nosotros, mostrándonos el momento real que estamos vivimos. Han aportado fotografías y vídeos, entrevistas y debates, críticas y reflexiones de fondo sobre todo lo que implica esta pandemia. Sin ellos, ya que nosotros estábamos confinados en casa, habría faltado una pieza clave para nuestra libertad: la información. Por eso en este domingo rogamos por ellos y les damos gracias por su trabajo a menudo escondido pero siempre sacrificado, y que cuando se llena de valores y profesionalidad, cuando busca, investiga y revela la verdad, cuando nos acerca personas reales, nos abre la ventana del mundo y de la interpretación de lo que ocurre. Hagamos que les llegue también a ellos, como a los sanitarios y a tantos otros, nuestro respeto, admiración y agradecimiento.

En estos momentos difíciles, los medios de comunicación nos permiten conocer lo que está pasando con todos sus matices y sus complejidades, ponen en contexto las informaciones y dan respuesta a nuestras preguntas. Además, difunden las indicaciones de las autoridades competentes y ayudan a desmentir las noticias falsas y los rumores que pueden angustiar o hacer caer en la desesperación o el desorden. Su servicio es esencial para una sociedad que ama la libertad y la verdad. El Papa Francisco recordaba que la figura del periodista debe ser siempre responsable, evitando expandir la desinformación y respetando siempre la esencia de su oficio: ser «custodios de las noticias», informar, ya que en el mundo contemporáneo, el comunicador no realiza sólo un trabajo, sino que tiene una verdadera y propia misión: «tiene la tarea, en el frenesí de las noticias y en el torbellino de las primicias, de recordar que el centro de la noticia no está en la velocidad en darla y el impacto sobre las cifras de audiencia, sino las personas». Abren ventanas a la esperanza y al futuro, dan a conocer iniciativas solidarias y ofrecen a quienes están confinados en casa, múltiples posibilidades para estar conectados con el mundo, para desarrollar sus cualidades y poderse entretejer y aprender, vinculándonos a la humanidad, al arte y a la cultura. Sin esta tarea de los medios de comunicación, este aislamiento sería mucho peor.

Nuestro agradecimiento por parte de todos debería traducirse en apoyo social para que los medios puedan seguir llevando a cabo su tarea ahora y en el futuro, que se presenta difícil. ¡Que reciban nuestra consideración, respeto y ánimo, con nuestra intercesión! Entre todos sumaremos el esfuerzo de cada uno por construir un tiempo nuevo, lleno de valores, y con un estilo de vida mucho más sencillo y fraterno.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Testimonis de fe viscuda: viure la Missa

Us animem a participar i compartir la vostra experiència de fe, de vivència de la situació personal i comunitària en aquest moment complex, a nivell familiar i social. Avui us acostem els testimonis de persones del Pallars Jussà i del Pallars Sobirà. Amb ells fem pinya i sentim que formem part d'una mateixa família, la dels cristians.

Pepita Montanuy (Trempt)

Cada dia he fet els actes espirituals a casa, el Via Crucis, la celebració del mes de maig... he vist i escoltat per la tele la missa, he compartit missatges i reflexions amb el grup de Vida Creixent a través del WhatsApp. Sí que he trobat a faltar rebre l'Eucaristia personalment, si bé l'he rebuda espiritualment, i esperar el moment de poder tornar a la Basílica que gràcies a Déu, ho vaig poder fer el dia de Sant Bonifaci, tot preguntant a la Mare de Déu de Valdeflors que ens ajudi a superar aquests moments tan difícils. M'ha confortat també rebre per part de bons amics cada setmana el *Full Dominical*. (Pepita Montanuy és del grup Vida Creixent de Trempt.)

tot això ens en sortirem. Ens costarà més o menys, però ens en sortirem: la fe és la que mou muntanyes. Va ser molt gratificant i cal donar gràcies a tots els que van col·laborar a fer possible l'aplec d'enguany, d'una manera diferent, però que ens va unir.

Josep M. Tarrat Tomas (Trempt)

Una de les frases més repetides per Jesús als apòstols és «No tingueu por». La fe abarca molts àmbits i jo no soc un erudit en el tema. El que sí que sé és que la fe m'acompanya en els bons moments i m'ajuda en els difícils. En els moments feliços, la fe és agraïment i en els dolents, la fe és esperança. La por et paralitza i no et deixa avançar. La fe és el millor antídoto contra la por.

En moments com l'actual, la fe t'ajuda a avançar i no tenir por. Posar la teva vida en mans de Déu és la millor manera de superar els obstacles i veure sempre la llum a l'horitzó. «Actua com si tot depengués de tu i espera com si tot depengués de Déu.»

Merçé (Son, Pallars Sobirà)

Sempre m'he sentit molt propera a la Mare de Déu. Li he demanat a Santa Maria d'Àneu, i sé que de

Millora del règim dels donatius desgravables

Recentment s'ha millorat el règim dels donatius desgravables previstos a la legislació vigent (Llei 49/2002) per a les entitats sense fins lucratiu, a la qual està sotmesa també l'Església catòlica. Aquesta modificació implica que, amb efectes del dia 1 de gener de 2020, tots els donatius a l'Església catòlica desgravaran a la declaració de l'IRPF de la següent manera: els primers 150 euros: desgravació del 80%; a partir dels primers 150 euros la desgravació serà del 35%; i si en els 2 anys anteriors s'haguessin realitzat donatius per import igual o superior al de l'any anterior, lla-

vors tindran un 40% de desgravació a partir dels 150 euros.

Els fidels i els amics de la comunitat cristiana hem de tenir coneixement d'aquesta millora perquè puguem continuar col·laborant amb el sosteniment de les economies parroquials i diocesana.

I recordeu que, per tal de facilitar els donatius a les parròquies i evitar desplaçaments, també es poden fer servir la plataforma www.donoamiiglesia.es o, alternativament, es poden donar a la Parròquia les seves pròpies dades bancàries. Més informació al portal www.donoamiiglesia.es

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

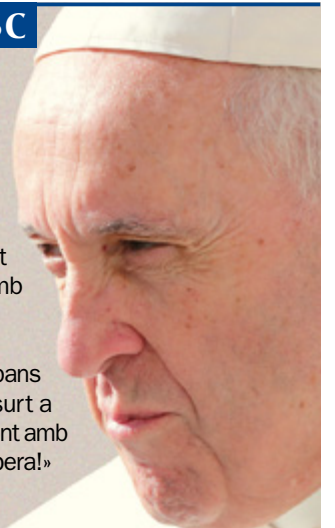

@Pontifex: «Demaneu avui al Senyor la gràcia de no oblidar la gratuïtat de la revelació. Déu s'ha manifestat com a do, s'ha fet do per nosaltres, i hem de mostrar-lo i donar-lo als altres com un do, no com una possessió nostra» (14 de març).

@Pontifex: «La pregària expressa la necessitat de correspondre a l'amor de Déu, que sempre ens precedeix i ens sosté. El cristià resa amb la consciència de ser estimat sense merèixer-ho» (14 de març).

@Pontifex: «Resem avui per les famílies que viuen una situació difícil, especialment per les famílies en les que hi ha alguna persona amb discapacitat. Resem perquè no perdin la pau en aquest moment i aconseguixin tirar endavant amb fortalesa i alegria» (15 de març).

@Pontifex: «El Senyor ens busca abans que nosaltres anem a buscar-lo, surt a trobar-nos i ens crida. Tirem endavant amb alegria, perquè sabem que ens espera!» (15 de març).

Es compleixen 5 anys de l'encíclica *Laudato Si'*: l'Església segueix compromesa amb l'ecologia integral

En ocasió del cinquè aniversari de la carta encíclica *Laudato Si'* del Papa Francesc, que s'escaurà el dia 24 de maig de 2020, Justícia i Pau i altres personalitats i entitats eclesials i cíviques han fet públic aquest Manifest a mode de compromís:

Nosaltres, responsables o membres de congregacions, comunitats, institucions, moviments o entitats, preveres, religiosos i religioses, laics i laiques membres de l'Església a Catalunya;

Tot celebrant el cinquè aniversari de la carta encíclica *Laudato Si'* del Papa Francesc, i també la recent publicació de la seva exhortació apostòlica postsinodal *Estimada Amazònia*;

En solidaritat amb tots aquells que pateixen les greus conseqüències de la pandèmia mundial sobre la salut i sobre l'economia, i que afecten especialment els col·lectius més vulnerables;

Preocupats perquè en els darrers anys s'han agreujat els factors que porten al trencament dels equilibris que fan sostenible la Terra i són cada vegada més greus les conseqüències per als països i les comunitats més pobres del món;

Preocupats perquè el nostre model de desenvolupament depredador i el nostre estil de vida consumista generen greus i creixents perjudicis als ecosistemes i la biodiversitat, promouen exclusió social i provoquen un canvi climàtic que obliga poblacions senceres a marxar cap a altres territoris per motius de supervivència;

Conscients que la crisi sanitària mundial que patim ha mostrat un cop més la profunda interdependència de la família humana i la necessària corresponsabilitat de tots en el destí de la humanitat, i ens ha ofert una nova oportunitat per avançar en la construcció d'un món més just i frater;

Fent nostre el document de compromís signat el 20 d'octubre de 2019 per participants del recent Sínode Panamazònic a les Catacumbes de Domitila;

En profunda comunió amb el successor de Pere, invoquem l'Esperit Sant i declarem i ens comprometem personalment i comunitàriament a:

1. Assumir, davant l'amenaça extrema de l'escaïment global, la pèrdua de biodiversitat i l'esgotament dels recursos naturals, el compromís de defensar la Casa Comuna i cada un dels humans que l'habiten amb les nostres actituds i opcions de vida.

2. Reconèixer que no som els amos ni dominadors de la Terra, autoritzats a espoliar-la, sinó que

nosaltres mateixos som terra (*Gn 2,7-8*), hostes i peregrins (*1Pe 1,17b* i *1Pe 2,11*), cridats a ser els seus gelosos cuidadors i cuidadores (*Gn 1,26* i *2,15*).

3. Promoure una ecologia integral, en la qual tot resta interconnectat, els éssers humans i tota la creació, perquè totes les criatures són fills i filles de la terra i sobre ells aleteja l'Esperit de Déu (*Gn 1,2*).

4. Acollir i renovar cada dia l'aliança de Déu amb tota la creació. «Mireu, jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers vius que us envolten: els ocells, els animals feréstecs i domèstics que han sortit de l'arca, en una paraula, amb tots els éssers vius de la terra» (*Gn 9,9-10* i *Gn 9,12-17*).

5. Renovar a les nostres esglésies l'opció preferencial pels pobres i, en particular, els pobles indígenes o originaris i, juntament amb ells, garantir el seu dret a ser protagonistes en l'Església, en la societat, en el concert mundial de pobles i cultures. Ajudar-los amb tots els mitjans al nostre abast a defensar i preservar les seves terres, cultures, llengües, històries, identitats i espiritualitats, acollint i valorant la diversitat cultural, ètnica i lingüística en un diàleg respectuós amb totes les tradicions espirituals.

6. Caminar ecumènicament amb altres comunitats cristianes en l'anunci inculturat i alliberador de l'Evangeli i amb altres religions i persones de bona voluntat, en solidaritat amb els pobles indígenes o originaris, amb els pobres i els petits, en la defensa dels seus drets i en la preservació de la Casa Comuna.

7. Assumir davant l'allau del consumisme un estil de vida alegre i sobri, senzill, contemplatiu i solidari amb els que poc o res tenen; reduir la producció de residus i l'ús de plàstics, optar per energies renovables, apostar per les empreses

d'economia social i solidària i les finances ètiques, afavorir la producció i comercialització de productes agroecològics i de proximitat, utilitzar el transport públic sempre que sigui possible i donar suport a iniciatives que promoguin una nova economia i un nou model de desenvolupament fonamentat en el bé comú i l'ecologia integral.

8. Posar-nos al costat dels que són perseguïts pel seu servei profètic de denúncia i reparació d'injustícies, de defensa de la terra i dels drets dels petits, d'acollida i suport a les persones migrants, les que cerquen refugi o les que són objecte de tràfic o explotació.

9. Conrear veritables amistats amb els pobres, visitar les persones més senzilles, malaltes o privades de llibertat per qualsevol causa, ser a prop de les persones sense treball, sense sostre o sense papers, defensant la seva dignitat, exercint el ministeri de l'escolta, del consol i del suport que porten alè i renoven l'esperança.

10. Animar a totes les parròquies, congregacions religioses, entitats, grups i comunitats de les diòcesis que fan camí a Catalunya a concretar aquest compromís comunitari en les seves activitats i fer tots els esforços possibles perquè es promogui, s'aprofundeixi i es vagi posant en pràctica la crida urgent del Papa Francesc a una Conversió Ecològica Integral.

Conscients de la nostra fragilitat, de la nostra pobresa i petitesa davant dels tan grans i greus desafiaments, ens encomanem a la pregària de l'Església.

15 de maig de 2020

Podeu signar al següent enllaç:

<http://www.justiciaipau.org/ecoparroquies/compromis>

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Maria Magdalena de Pazzi, vg.; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. *Sant Feliu de Llobregat*: Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595),

prev. i fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

27. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. *Sant Feliu de Llobregat*: beat Josep Tous i Soler (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund. de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor; sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo.

28. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. *Lleida*: Dedicació de la Catedral. *Sant Feliu de Llobregat*: sant Felip Neri, prev. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg. de l'Equador.

29. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. *Urgell*: sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell. *Tortosa*: sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. □ Dissabte [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. *Sant Feliu de Llobregat*: beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev.; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França.

31. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.

L'Ascensió del Senyor (A)

COMENTARI

Aneu a convertir tots els pobles

Avui celebrem dues coses: per una banda, Jesús deixa de fer-se visible als apòstols: *Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista.* El Fill ha complert la seva missió i torna al Pare enduent-se la seva naturalesa humana i ara Crist, Déu i home, rep tot el poder de part del Pare *que ressuscità el Crist d'entre els morts i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus.* I el mateix diu a l'evangeli: *Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra.*

Aquest és el terme final del crucificat: Ressuscitat, és ara Senyor de tot el món.

I això és el que han de predicar els apòstols (és el segon aspecte). Ara comença el temps de l'Església. Ara és el moment d'anar per tot el món anunciant la Bona Notícia del Ressuscitat, del seu amor, de la seva salvació. Per això, la primera lectura diu: *Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: Homes de Galilea, ¿Per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà... No és el moment d'enyorar-se, de restar bocabadats mirant el cel, és el temps de la missió, de la predicació, de ser testimonis seus per tot el món fins que ell torni ja en glòria i majestat a la fi dels temps.* L'evangeli diu clarament: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.* Però els apòstols, en aquesta missió, no estan sols: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.* I quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra. Aquesta és també la nostra missió: amb la força de l'Esperit ser testimonis de Crist per tota la terra.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, / el terrible, rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Acaba l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?» Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijamente al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»